

det er anderledes, og derfor stemmer jeg for Dagsordenen. Jeg haaber, at det, som den ærede sidste Taler udtalte, vil ske om 5 Aar, hvis der ikke sker en Forandring inden den Tid. Jeg ved ikke, hvad Selskabet vil sige, naar den ene Abonnent efter den anden kommer og siger: med de Takster maa vi undlade at benytte Telefonen; men jeg haaber, at den offentlige Mening maa have nogen Betydning over for Selskabet, og skulle vi endelig have Taksterne i 5 Aar endnu, saa haaber jeg, at det ærede Medlems Spaadom vil gaa i Opfyldelse, at ingen vil ønske at være i Selskabets Bestyrelses Sted om 5 Aar, naar disse Takster høre op.

Ordføreren for Forespørgerne (Alberti): De ærede Talere, som have haft Ordet, have jo alle sammen været enige i, at de Forudsætninger, der kom frem ved Lovens Behandling baade fra den ærede Regerings og den ærede Ordførers Side, ere blevne tilsidesatte af den højtærede Minister. Derimod er der nogle ærede Medlemmer, der have haft Ordet, der have tvivlet om, at det er en saa stor Del af Publikum, som jeg mente, der lider Skade ved de ny Takster. Det er et Spørgsmaal, der kan diskuteres om. Det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) havde ad officiel Vej, som han udtrykte sig, skaffet nogle Oplysninger til Veje; men han tilføjede rigtignok, at disse Oplysninger ikke vare fuldstændige. Det noterede jeg op. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem var kommet ud af Børnestuen den Gang endnu... (J. Hage: Hvad for en Børnestue?)... ud af den Børnestue, som det ærede Medlem vilde lege sammen med mig i. Dog det er jo noget, man kan strides om, hvor stor en Del af Publikum der lider Skade ved de ny Takster; men der er en Ting, som jeg mener taler i høj Grad mod hele Selskabets Statistik, den Statistik, der er bragt ind i Forhandlingen af den højtærede Minister og det ærede Medlem for Fredensborg, og det er den Indignation og Harmen, der er kommen frem i vide Kredse i den korte Tid, der er gaaet, siden de ny Takster bleve fastsatte. Hver enkelt Mand, der har Telefon, har selvfølgelig, inden han fløj i Harnisk, sat sig hen og udregnet paa Grundlag af den Brug, han nu gør af Telefonen, hvor meget den vil koste ham i Fremtiden, og naar Harmen da har været saa udbredt, baade i Kjøbenhavn og Købstæderne og til Dels paa Landet, er det ganske klart, at det er langt over 6 pCt. af Abonnenterne, der lide Skade ved

de ny Takster. Jeg har Ret, naar jeg siger, at de allerfleste Abonnenter lide Skade derved; derom er der for mig ikke den allermindste Tvivl. Det ærede Medlem for Fredensborg indledede sine Bemærkninger med at udtale, at han havde det Indtryk, at man søgte at gøre Sagen til et Angreb paa Ministeren. Jeg forstaar ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed. Er det det ærede Medlems Opfattelse, at naar en Minister foretager sig noget, som man mener er ganske og aldeles forkert, man da ganske rolig skal stikke det i Lommen og ikke have Lov til at føre det frem. Jeg forstaar slet ikke, hvad det ærede Medlems Opfattelse er. Det kan jo ikke være det ærede Medlems Opfattelse, at der skulde ligge et Angreb paa Ministeren i al Almindelighed i, at man angriber ham for hans Stilling i en ganske enkelt Sag. Jeg har ganske vist set det skrevet i Bladene, at hele denne Bevægelse, der var rejst i Telefonsagen, var en partipolitisk Manøvre. Jeg har endogsaa læst, at der skal være foretaget et Interview af den højtærede Minister, og der lægges den højtærede Minister en Ytring i Munden, som jeg er ganske vis paa, at den højtærede Minister vil desavouere, thi det kan den ærede Minister jo ikke have sagt, at Bevægelsen mod Telefonsagen er en partipolitisk Manøvre. Den højtærede Minister har jo ligesom alle vi andre set, at Bevægelsen er almindelig blandt Telefonabonnenterne, Vreden er lige stor mellem Højre- og Venstremænd, i Højre- og Venstrebladene, der er slet ingen Forskel. Det er ikke noget politisk Spørgsmaal, det er et ganske neutralt Spørgsmaal, som man ikke kan gøre til Politik paa den Maade, som man har forsøgt paa. Naar det ærede Medlem for Fredensborg siger, at det lader til, at man her i Tinget betragter det som en Forbrydelse, at et Selskab arbejder godt og tjener gode Penge, tager han aldeles fejl. Der er ingen, der betragter det som en Forbrydelse. Men ganske vist, hver Gang nogen nævner Aktieselskaber, bliver det ærede Medlem vred, det bliver jeg ikke, og det er der heller ingen Grund til at blive. Bortset fra en enkelt mindre Side her i Tinget er der slet ingen her, der har noget imod, at Aktieselskaber arbejde godt og gøre gode Forretninger. Det, man har imod, og som er det gravevende i denne Sag, er, at et Aktieselskab, som har faaet Monopol, faaet en Eneret af Staten under Forudsætning af, at dets Takster, hvorpaa det havde tjent sig rigt, skulde sættes betydelig ned til Fordel for